

שון גולדפרב רוצה לאמץ ילד סורי פליט: תלמידי הכפר הירוק אירגנו עצרת למען ילדי סוריה כנגד העולם השותק

השרון פוסט 05.02.2017 בשעה השנייה של הלימודים התכנסו תלמידי תיכון הכפר הירוק בחדר האוכל לעצרת הזדהות עם ילדי סוריה. כל תלמידי בית הספר נכחו, ואיש מהם לא חשב שזה לא עניינו, גם אם מדובר בילדים בארץ אויב. התלמידים הזדהו עם סבלם כפי שהוצג בפניהם בעצרת על רקע סרטים מחלב המופגזת, החרבה, הרעבה ומאות הפליטים היוצאים ממנה בשיירות שמזכירות תקופות אפלות בהיסטוריה.

"זו עצרת מרגשת." אמרה לפורטל [השרון פוסט](#), בהתרגשות נועם ארבל בת 17 שהקריאה את סיפורה של אמינה הילדה שאיבדה בהפגזות בחלב את אחותה ואינה יודעת היכן היא. נועם היא פעילה חברתית שהשתתפה במשלוח מזון לאוגנדה וכחלק מפעילותה היא מנהלת שיחות עם נוער באזורי עימות בעולם. "יש לי חברים אינטרנטיים בירדן, סוריה, מצרים וגם עזה. השיחות שלנו עוסקות בנושאים שמעניינים בני נוער בגילנו, משפחה, חברים, הלך רוח. לשפוך את הלב. כשאני מספרת שאני ישראלית ויהודייה הם לא נרתעים ממני. הם בני אדם כמוני. חברתי בעזה אמנם לא התלהבה שספרתי לה שאני עומדת להתגייס ליחידה קרבית, אבל לא נתקה את היחסים. כששון פנה לחברי מועצת התלמידים שאני חברה בה והציע להרים את העצרת נעניתי מיד. אכפת לי".

שון הוא שון גולדפרב, יו"ר מועצת התלמידים בבית הספר ויו"ר מועצת תלמידים מחוזי, שהגה ויזם ואירגן את העצרת יחד עם חברי המועצה והמורות לאזרחות והיסטוריה ורדה קרין ועופרי שובל. את הברכה הסופית נתנה המנהלת נעמי אלישיב שפתחה את העצרת ואמרה: "במלחמת האזרחים הזו לא נשמרים זכויות האזרח. העימות משפיע על אלפי ילדים רעבים, צמאים, פצועים, ורבים שהתייתמו. אנחנו כאן להזדהות עם הילדים באשר הם, ללא קשר לזהות. בעצרת זו אנו קוראים לשמור על זכויות אדם וזכויות הילדים בפרט. בעצרת זו אנו משקפים את תפיסת החינוך שלנו בכפר שהיא התייחסות שוויונית ללא הבדל מוצא, דת או שפה .

שון תלמיד י"ב במסלול מחוננים, התבקש לפני שבועות אחדים להכין מערך שיעור בנושא המלחמה בסוריה. "כך התוודעתי לעומק הבעיה והכאב ולמה שעובר על תושבי חאלב. שאלתי את עצמי כמה אפשר להחריש? איך אפשר להחריש? למה העולם שותק? על תגובות חברי לאחר שהעברתי את השיעור בכיתה נולד הרעיון לארגן אירוע כלל בית ספרי. התחלנו לחפור באינטרנט ואספנו סיפורים של ילדי מלחמה. הצגנו את הסיפור שלהם על רקע תמונותיהם וזה היה קשה להיחשף למראות אבל גם המחיש היטב את מה שרצינו להעביר. עיר מופגזת, שיירות פליטים, ילדים בין חורבות." הם שרו את שירה של רחל שפירא, מרחוק שמעתי בכי: אחי אחי האם תדע מאין בא, הגיע הנה. לא חדל ביום בלילה, אחי אחי ובביתי, החריד שנתי, לא סר ממנה. מתוך בדידות, מתוך שממה, מרעב או מצמא.

ובתום העצרת הבטיחו לפעול בשיתוף ארגונים הפעילים למען ילדי סוריה, לאסוף בגדים ומזון. "העיקר לא לשתוק ולא להעלים עין מסבלם של הילדים שמעבר לגבול".

שון: "אנשים גם אומרים עניי עירך קודם - אני דואג לעניי עירי, מתנדב רבות למען הקהילה ובמסגרת תפקידי כיו"ר מועצת תלמידים גם מעביר את הרוח הזו הלאה. פשוט צריך להרים קצת את המבט ולראות שלא הכול זה אנחנו." שון דובר 7 שפות. "רוסית היא שפת אמי, עברית ואנגלית למדתי בבית הספר. גרמנית, הולנדית וערבית מדוברת למדתי עם החיים. כך שאני יכול לנהל שיחה בערבית." וזה כמובן עוזר לו להבין את יותר, ובאותו יום שבו שוחחנו נודע שמדינת ישראל תאמץ 100 ילדים סורים יתומים. מה את אומר על כך? שאלתי את שון. "סבבה. אני מוכן לאמץ ילד אחד." הודיע מיד.